

<p>ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD) Dumineca 30 Juniu st. v. 11 Iuliu st. n.</p>	<p>Va esi joi'a si duminec'a. Redactiunea în Közép-utca nr. 395.</p>	<p>Nr. 48.</p>	<p>ANUL XVI. 1880.</p>	<p>Pretul pe unu anu 10 fl. Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de anu 2 fl. 70 cr. Pentru Român'a 2 galbeni.</p>
--	--	----------------	-------------------------------------	--

Băile de mare.

Fia-care omu ce nasce și traiesce sub sôre înainte de tôte dorește să fia sănctos. Acésta dorinția este fôrte legitima, fiindu că sănctatea bogat'a, este frumuset'a, este fericirea. Diferite sânt mijlocele destinate a conservá sănctatea, și între aceste unul din cele mai principale sânt Băile. În anticitate Grecii, Etruscii și Romanii, popóre robuste, cari fineau la vigôrea muschilor, și aveau unu cultu pentru frumuset'a corpului, erau pasionati pentru băi. În acele befrâne timpuri curateni'a corpului erá considerata ca o virtute, pentru aceea băile erau prescrie prin religune. Confucius recomanda spe-larea corpului, Egiptianii adóra Nilul, în care se scaldá pentru a se purificá; Indianii diviniséza Gan-gele, Moise și Mahomet facu din băi unu preceptu de religune.

Dar nicairi pasiunea pentru băi nu s'a desvoltatu așa de multu ca în Roma, unde afara de băile publice, destinate pentru poporu, mai fiiacare casa aristocratica și mai bogata, își avea bai'a sa. Cei vechi se scaldau în

Turcomane.

fia-care di; dupa ori ce munca corporala séu spirituala, cu unu cuvântu pentru ei erau băile ceea ce sânt pentru noi adi primblările. Din asta cauza dēnsii erau mai vigurosi de cât noi, și multe din bólele cari maltratēza biēt'a omenire adi, atunci nu esistau.

Dēca este unu lucru care sé ne inspire disgustu, acesta este de siguru unu omu murdaru. Sântul Augustinu đicea, că curățeni'a este o virtute, eu așu putē adauge, că murdări'a este unu vițiu. În general popó-rele muncitóre și morale sânt curate, pe când selbaticii, de esemplu, sânt murdari. Acēsta facu pe americanul Draper sé susțina, că civilizațiunea unu poporu se póte mesurá dupa cantitatea de sapunu ce consuma. Unu omu curatu ne inspira simpatia și natur'a i ofera sáne-tate și veselía; o femeia curata este unu crinu, o frumusetía: o astfel de femeia invētia pe copiii sei ordinea și virtutea.

La Constánția avem unu litoral al Mărci negre admirabilu, ca frumusetía și ca locu de băi. Ar fi pe-catu ca cei ce suferu, precum și acei ce cauta distrac-țiune și recreare, sé nu profite de apropiarea Constán-ției și de binefacerile băilor de mare!

Care este efectul băilor de mare?

Băia de mare este principlele băilor, ea schimba puternicu organismul nostru, ne întarese corpul, îmbu-natăsece séu vindeca pe multi bolnavi, prelungece multe esistentie. Ap'a de mare, bogata în săruri miné-rale, are o lucrare stimulanta, tonica, întaritóre. Prin compositiunea ei chimica póte îndreptá temperamentele slabe, ca cel limfaticu, moderéza diates'a scrofulósa, séu o vindeca, amelioréza compositiunea sângelui, întarese digestiunea, reinsuflețese asimilațiunea, întarese nervii.

Băile de mare sânt fórt folositóre copíilor, favori-sându-le crescerea, scrofulosilor, rachiticilor, tinerilor slabiti de studiu și de escese, convalescentilor de friguri tifóse, femeilor anemice cu palpitatiune nervóse, femeilor cari nu au copii. Băile de mare amelioréza une ori chiar vindeca stomacurile slabe, inflamațiunile mitrei, slabiciunea generale, anchilos'a, contractur'a membrelor, ulcerrele atonice, anunite paralisi, isterismul, epilepsi'a, melancoli'a, hipocondri'a, migren'a.

Băile de mare lucréza și prin aerul puru și mine-ralisatu ce-l respirámu în mare. Aerul de mare este mai oxigenatu de cât aerul de uscatu; prin urmare respira-țiunea este mai activa și funcțiunile digestiunei se facu mai ușóre. Ómenii cari locuescu pe malul mării au o respirațiune mai fórt, unu apetitu mai mare și o vi-góre a muschilor superióra locuitorilor din orașu de-partate de mare. Prin urmare băile de mare sânt utile nu numai ca băi reci, băi minerale, ci și pentru aerul curatu și vivace ce-l respirámu. Astfel bai'a de mare este o baia minerala nu numai pentru pele, ci așu putē dice că este o baia minerala și pentru plumâni.

Din aceste considerațiuni băile de mare sânt folo-sitóre persónelor slabe, delicate, simțitóre; iér locuint'a pe malul mării, cum și caletorifele pe mare convinu persónelor slabe de peptu, séu predispușe la oftica. Băile de mare deșteptându apetitul, ne dau o adevărata fóme, și omul nutrindu-se mai bine și mai copiosu, câștiga vigóre atât corpul, cât și spiritul.

Lunile cele mai bune pentru băi de mare sânt ju-niu, iuliu și augustu. În general 30 de băi sânt de ajunsu pentru o cura reconstituente. Este bine a nu luá de cât o baia pe di, între órele 2—5 p. m. O baia póte durá de la 15—35 minute, unii o supórta pâna la o óra. Per-sónele slabe, delicate, copíii, femeile, trebue se încépa prin băi de scurta durata, 2—3 minute.

Multi credu, că băile de mare nu potu face nici unu reu: se înșéla. Băile marine ca ori ce baia dēca sânt contra-indicate, potu face multu reu. Este bine ca ori și cine sé-si consulte doctorul înainte de a merge la

băi; nici unu bolnavu sé nu se asardeze a luá băi de mare, fără avisul unu doctoru, care sé-i arete modul de a luá bai'a: calda séu rece, cât sé dureze și ce re-gimu sé observe în timpul băilor.

Dr. I. C. Dragescu.

Crucea plecata.

ând treci casele din urma,
Si pasiesci la câmpu alara,
Printre grâne, ce se curma,
Supt a spicului povara,
De natura 'mpodobita,
Peptul salta si palpita!

Si privindu, pasul te duce,
Catra locul asteptatu;
Unde caile facu cruce
Ai aflatu ce-ai cautatu:
Unu isvoru, ce da recóre,
Catr' a dilei asudóre.

Pe-o colina, cam culcata,
Nu departe de isvoru,
Vedi o cruce, cam plecata,
Pre-urata de mohoru!
Numai o furtun', unu vântu,
Si-i culcata la pamântu!

Niste spice, vechi, uscate,
Ce dau urma d'o cununa,
Jocu, de vânturi fluturate,
Sboru si iérasu se 'mpreuna,
Nici unu semnu de pietate!
Tóte-su duse si uitate!

Simbolu sântu de mântuire!
Urul fiu Dumnediescu,
Cel ce-a rrbdatu ristignire
Pentru némul omenescu,
A purlatu a ta por'ara,
Si ni-a datu lumina iéra!

Si in locu de venerare,
Pentru rainul căștigatu,
Trece 'n plina nepasare
Faptur'a ce-ai recreatu!
Nici unu simțiu nu se 'mpreuna,
Se-ti ridice o cununa!

Simbolu sântu de biruintia!
Celu-ce tie ti-se 'nchina,
Si se róga cu credintia,
Afla mila si hodina;
Si ce prinde si pornesce
Totu prin tine infloresce!

Dar in lupt'a cea ferbinte,
Dupa bunuri si plăcere,
Ne uitámu de cele sfinte,
Si le trecemu din vedere!
Gramad'imu bani, avutia
Se traimu ani, o vecia!

Numai, când reul se simte
Si pericli ne 'mpresoru,
Venimu cu lacrami ferbinte,
Ve rugamu de ajutoru
Strigându cu sufletu smeritu:
„Dómnne! iérta c'am gresitu!”

Mateiu Vulcanu.

Misteriul Noptii.

— Romanu, de *Claire de Chandeneux*. —

(Urmare.)

Ea așteptă pe stăpân'a sa, să-i ajute a se desbracă, și la rëndul ei cugetă, că domnișor'a adi vine pré târ'diu acasa.

Spre a-si face nișica distracțiune, începù a conversa cu pazitorul de nópte al fabriciei, caruia i placea fòrte vinul de Rhin. Glumiă cu el asupra acestui defectu al seu.

— Vorbesce, vorbesce, Josette, — dîse pazitorul de nópte, — ocupațiunea nóstra întru atâta ne încalđesce, încât déca nu ne-amu udă des interiorul, în adevér ne-amu aprinde.

— Dar, iubite Auguste, omul se pòte recorî și în modu multu mai simplu.

— Înse eu nu sciu modu mai bunu, draga Josette.

— Ar trebui să mergi la baia rece, dar pare-mi-se că dta nu pré esti amical apei.

— La baia ?

— Dóra nu vei pretinde, că ap'a rece nu face serviciu mai bune decât vinul.

— Vorbindu sinceru dșóra Josette, eu înca nici în form'a acésta nu iubescu ap'a.

— Ce bine ar fi, déca și dșór'a Sabine ar avé convingerea acésta!

— Ce fel, dșóra Josette, dta ai dorî, ca...

— Unde cugeti?!... Nu înțelegu acésta. Vreu să dîcu, că dșór'a Sabine întru atâta iubescce aceea ce uredi dta, că și acuma nóptea innóta prin apa, în locu să dórma, și măi ales ca să me lasa pe mine a dormi.

— Ce curiósă datina!

— Ast'a e desfelarea ei.

— Avutii acestia traiescu totu altfel decât noi saracii.

— Oh! e fòrte nevinovata petrecerea acésta. Déca sér'a e caldu, numai decât vedu, că dșór'a mea fuge jos în gradina. Într'unu momenta ea se cufunda în apa. Acusi se scalda într'unu locu, acusi innóta în jos departe. Tòte aceste potu să fîa niște petreceri fòrte placute, înse pentru mine sînt fòrte uricîose.

— Vei vedé, Josette, că odata ea va rămâné în apa.

Remâné?! Nu crede! Ap'a e elementu ei.

— Și dta n'ai poft'a a o imită?

— Dómne feresce, iubite Auguste! Eu voiu rămâné mai bine aici pe pământul solidu.

— Vedi dara, că nu sîm numai eu singuru, care cugetu așa; dar sciu de siguru, că de cumva așa voi...

— În sfêrșit! — esclamă camerier'a, întrecum pëndu convorbirea, — domnișor'a mea a sositu acasa.

Și în adevér usîa adunbrița de dafini, care despartiea curtea fabriciei de stiele de gradina, se deschise.

Sabine se apropiă încet și cu pasi linisciti, și de fel nu parea a-i pasă de accu neliniscce, ce a produsu camerierei sale prin absintî'a sa.

Dar învelita în paliul ei, al cărui còda se tragea repede pe petrișul curtii, și respundëndu la salutarea pazitorului, se întòrse cătra Josette:

— Cât de innadușitòre este nóptea, — dîse, și faci semnu camerierei s'o urmeze.

Cele dòce femei trecura prin curte, și Sabine întră în despartiamântul ei. În calea lor Pyrhuss esprimă cu murmuru uricîosu neplacerea sa de acésta conturbare.

Josette luă de pe uneri stăpâneci sale paliul, care acoperiă îmbracamântul ei de notare, și vedëndu, că astadi Sabine nu e nerabdatòre, cuteză să și vorbésca.

— Scaldarea astadi a fost placuta, nu-i așa domnișóra? — întrebă în tonu lingușitoru, ceea ce eră obiceiul ei.

— Oh!... de siguru, — respunse Sabine cu unu accentu curiosu.

— Pe unu momentu și eu oșii pe balconu și riu Rhône îmi partea atât de ademenitoru în sér'a acésta.

— Așă de bine mi-a cađutu scaldatul, încât abia putui parasî ap'a, — dîse Sabine vivace, silindu într' aceea buclele sale lungi și ude într'o mrege fina de metasa.

— Dșóra astadi v'ati scaldatu multu mai îndelungatu decât de alta-data.

— Fòrte placuta a fost astadi scald'a... Fòrte placuta!...

Ochii Sabine-ei pareau a se ratací, și par că vocea-i ar fi tremuratu.

Josette gasi fòrte curiósă aceea maniera, prin care stăpân'a ei astadi voiă să-si potențeze plăcerile.

— Du-te și te culca, Josette, — dîse deșteptata din visările sale, — nu mai am trebuința de tine.

— Nu voiti să v'ajutu la desbracare?

— Nu, multiamu, sîm fòrte somnorósă.

Sabine se scolă nervos din locul ei, și vocea ei iritata nici decât nu parea a aretă, că voiesce să dórma.

Josette se departă, iéra Sabine deschise ferést'a și adâncita în cugete își fiesă ochii spre riu, ale cărui valuri ce lunecau în departare pareau a da viața linisccei tacute a noptii.

V.

Multu timpu remase dên's'a așă adâncita în cugete. Pe fruntea ei se ivira niște crețiuri, și se parea ocupata de niște cugete fòrte seriòse și îngrigitòre.

De odata auzi, că Pyrrhus, care zacea necontentitu în pragul odăii lui Laurent, începe a murmură, și acésta o deșteptă din visările sale.

Îsi stînsse lumin'a inte, și se vedea, că face acésta cu óresicare calculu. Unu timpu ea ascultă déca nu va auzi ceva, apoi se culcă în patu, unde înse somnul nici decât nu voiă să-i închida pleópele.

Eră înca cu totul deștepta, când Forster, pe care Mariotte îl însciintă despre dram'a sângerósă, pași pe coridorul, pe care se deschidea odaia ei și a fratelui ei.

Scimnu, că Forster numai cu mare greutate reeși a-si înduplecă fiic'a să iòsa din odaia ei, și prim'a sa întrebare fu, déca nu s'a iscatu focu în casa?

Forster, de și aflase nenorocirea ce a pașitu dn'a Morin, al cărui cvartiru l'a gasitu deșertu, nu allă necesaru a-si informă fiic'a.

Nunai o rugă să caute pe mic'a Juliette și s'o duca în odaia sa.

Acésta dorința a parintelui seu suprinse fòrte pe Sabine, și iutél'a cu care grabi în locuința Ismérie-ei, probă de ajunsu, că ea nu sciea ce i s'a întemplatu nenorocitei femeii.

Înse din precauțiune, seu mai bine cu o cugetare posterióra, care eră în tòte dêmna de naturelul ei calculatoru, ea nu adresă nici o întrebare fetitiei.

— Scump'a mea, — i dîse, — am venitu dupa tine. Vei petrece cu mine nóptea, déca voiesci.

Juliette se scolă în patul ei micu și privi cu frica spre Sabine. De când Forster a întreat'o de mama-sa, copilî'a începù a se teme, fàra d'a scie ce pericolu o amenința.

(Va urmă.)

S A Z O N U :

Calindarul septemânei.

Țiu'a sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor si serbatorile.	Sórele resare	Sórele apune
Dumineca	29	11	(†)SS.A.Petru si Paul.	4 14	7 49
Luni	30	12	† Adun. SS. Apost.	4 12	7 48
Marti	1	13	SS. Cosma și Dam.	4 13	7 46
Mercuri	2	14	Vesment. Nascătoarei.	4 14	7 48
Joi	3	15	Mart. Iachintu.	4 15	7 45
Vineri	4	16	P. Andreiu Arch. Crit.	4 16	7 44
Sâmbeta	5	17	P. Atan. dela Aton.	4 17	7 43

C o c o r ' a .

— Din Ornitologi'a poporala romana. —

I.

E spre sfirșitul tómei.

Codrii și padurile, dumbravile și luncile, pometele și rediurile, colnicele și câmpiile începu din ce în ce a deveni mai tacute și mai triste, căci óspetii lor cei mai placuti, carii tóta primavér'a și vér'a le-au înveselitu prin concertele lor cele armoniöse, dragalasie și ncântátore, prin cântecele lor cele desmierdatóre și-au luat masu bunu dela dênsele.

Tóte paserile caletóre, atât cele cântátore, cât și cele necântátore; atât cele dela munte, cât și cele dela câmpie, și-au cautatu de drumu și s'au dusu iérasii în țerile cele calde de unde au venitu la începutul primavéerii.

Ba nu!... înca nu s'au dusu tocmai tóte!...

Iéca!... chiar acuma trece pe de-asupra nóstra de cătra miédia-nópte spre miédiađi unu triumhiu marétiu de paseri, cari în sborul lor striga nencetat ca și când le-ar fugari cine-va dinapoi.

Și óre cum se chiama aceste paseri, și 'n cotro se ducu ele?

Acestate-s *Cocórele* séu *Gruele*!... Se ducu în țerile cele calde... Unu semnu, că la noi în scurtu timpu are să fia iérna... Așá ne spunu cel puțin betránii, că îndata dupa pornirea *Cocórelor* de pe la noi se apropia și iérn'a.

Și óre ducu-se aceste paseri pâne în țerile cele calde, ori ele se mai oprescu în vre-unu locu ca să se mai odihnésca puțin?

De se ducu de nu se ducu, de se mai oprescu unde-va ori ba? nu sciu!... Sciu numai atât'a, ce am auđitu și eu dela altii, și ce am auđitu aceea voiú să istoriseseu și eu.

II.

Când se ducu *Cocórele* dela noi în țerile cele calde, ȓice că se afla o séma de ómeni, cari le sciu oprí în locu și nu le lasa să mérga mai departe. Cei ce le oprescu, ȓice că se punu în calea lor, facu cu ascuțisu unu cuțitu unu cercu în paméntu, în mijlocul cercului facu o cruce mare, iéra în mijlocul crucei acesteia îm-plánta apoi cuțitul cu vérfu în paméntu și de-asupra pe manunchiu punu o pelería séu o cușma. Când facu cercul și crucea, atunci numera *Cocórele*, iéra când îm-plánta cuțitul în paméntu, rostescu niște cuvinte misterióse, niște farmece, cari numai lor le sânt cunoscuté.

Iérasi se ȓice, că unii din acesti vrajitori cum vedu *Cocórele* trecéndu, se descingu de bráu, îl punu *colacu* pe paméntu, rostescu câte-va cuvinte tainice, și-apoi infigu unu cuțitu în mijlocul bráului colacitu.

Facéndu-se acést'a, credé poporul, că *Cocórele* nu potú sburá mai departe în triumhiu, cum li-i datin'a

lor să sbóre, nu potú trece granití'a, ci îndata isi perdu calea, se oprescu în locu, se învétescu împregiuru precum e incolacitu bráu séu cercul împregiuru cuțitului, se încálcescu, se amesteca și âmbla apoi incoló și 'n-cóce bete de capu, nesciindu ce să faca si 'n cotro să apuce, și numai atunci isi afla iéra calea și potú caletóri mai departe, déca le dau drumul, adeca déca desfacu ceea ce au facutu mai nainte.

Și de cumva se 'ntémpla acést'a farmecatoria ȓiu'a, apoi *Cocórele* tóta ȓiu'a se 'nvétescu pe sus, nesciindu ce să se faca, iéra déca se 'ntémpla acést'a sér'a, ele se cobóra jos și pâne în deminéti'a urmatóre nu-si urméza calea.

Multi spunu, că au veđutu pe atari ómeni oprindu pe *Cocóre* și *Cocórele* atât'a ce s'au învértitu, pâna ce, améțindu-se de capu, au cađutu jos... Dar fapt'a acést'a se considera de unu mare pecatu, căci ele nimerui nu facu nici unu reu.¹⁾

Acestate-s credințele Románilor despre *Cocóre*, ce-avui de gându să vi le spunu.

III.

Nainte inse de-a le perde din videri să ne mai oprimu puțin și la numirile poporale ale acestor paseri, cari, dupa cum crede poporul, prin pornirea lor dela noi ne anuncia nentárđiat'a apropiare a iérnei.

În Bucovin'a și Transilvani'a ele se numescu *Cocóre* séu *Cucóre* sing. *Cocóra* séu *Cucóra* și *Gruu* sing. *Gruuu* dem. *Gruisior*.²⁾ În unele ținuturi din Ungari'a *Gruhe* sing. *Gruha*.³⁾ Iéra în Románi'a *Grue*,⁴⁾ lat. (*Grus cinerea*, vulgaris, longirostris și cineracea, *Ardea grus*, germ. der Kranich.

Barbatusul acestui soiú de pasere se numesce *Cocor* séu *Cucor* și *Gruuu*.

Dela cuvéntul *Gruuu* credú că vine și numele unor Románi, unor eroi de legende și balade, precum sânt buna óra „*Grue Gruzavanul*“, „*Grue Sanger*“.

IV.

La Románii din Transilvani'a aflámu o doina poporala, care suna ist modú:

„Bade, de uritul teu,
Face-m'oiu trestia 'n teu!
— Fa-te, mándra, ce-ti mai place,
Ca si eu de locu m'oiu face
Face-m'oiu Cocoru de balta
Pasce-voiu trestia tóta,
Si te-oiu pasce si pe tine,
Totu nu scapi, mándro, de mine!
„Bade, de uritul teu
Face-m'oiu o flóre 'n teu!
— Fa-te, mándra, ce-ti mai place,
Ca si eu de locu m'oiu face
Unu voinicu cu cós'a 'n spate
Si te-oiu cosi si pe tine
Totu nu scapi, mándro, de mine!„⁵⁾

Nu sciu déca „*Cocorul de balta*“, despre care se face amintire în acést'a doina, e *Cocorul* barbatusiul *Cocórei*, despre care am vorbitu mai sus, ori alta pasere. Fiíndu inse că *Cocorul*, dupa cum ne spune istori'a naturala, petrece pe locurile cele apátóse și se nutresce pe lángá vermi, scoici, cobelci (mélci) insecte și amfibii înca și cu plánte, pe cari adese ori le scóte cu radecini din paméntu,⁶⁾ e de presupusu, că „*Cocorul*

¹⁾ Cred. Rom. din Transilvania, com. de dl Gr. Craciunasiu, a celor din Ungari'a com. de dl E. Pop, si a tuturor Románilor din Bucovin'a.

²⁾ Com. de dl Gr. Craciunasiu.

³⁾ Com. de dl E. Pop.

⁴⁾ A. de Cihac. Dictionnaire d'etymologie daco-romane, elements latins. Francfort. 1870 p. 113.

⁵⁾ Maria Precup: „Doine si hore din Ardél“ publ. in „Siedietóra“ an. II. Budapesta. 1877 p. 83.

⁶⁾ Heinrich Rebau. Naturgeschichte für Schule und Haus. Sechste Auflage. Stuttgart. 1871 p. 449.

de balta⁷ și Cocorul, barbatușul Cocórei, sânt un'a și aceeași pasere.

În fine voui să mai amintesc încă și aceea despre Cocóre, că, după cum spune poporul, când sburându pe sus spânzura, apoi nu este departe o furtună.⁷)

Când se aduna Cocorii și plăca, atunci e semn că iern'a va fi timpurie. Când pornesc Cocorii pe la Santa-Maria-mare, ierasi însemnéza, că va fi iern'a timpurie.⁸)

S. Fl. Marianu.

Turcomanele.

Russi'a își întinde totu mai multu domnirea peste șesul mare al Asiei de mijlocu, unde semênțiile mongolo-tatare au leganul lor din care eșira. Părțile de cătra miédianópte-apusu, Kokhand, Samarcand și și alte țeri tatare neatérnatóre și puternice se afla de multu sub domnirea ei; dar mai sânt încă multe semênții renumite, cari și-au susținutu până astadi libertatea.

Teche-turcomanii asemenea se ținu de aceste semênții, cari tocmai acuma lupta pe viétia și mórte contra muscalului care voiesce ce să-i cutropésca. Teche-turcomanii sânt ostasi fórte buni; ast'a e caus'a, că până-acuma rusii nu numai nu au pututu câștigá nici o batalia în contra lor, dar le pare bine, că sub conducerea generalului lor Kauffmann s'au pututu retrage în-tregi pâna la marea caspica.

Din acestu poporu luptaretu înfașámu de astadata femeile. La ei femeile nu sânt tocmai slave, ca și la cea mai mare parte a mahomedanilor, dar totusi nici aceste n'au nici o învétiatura.

Ele pórtá unu caftanu lungu și vênétu de pâanza, deasupra acestuia julucu, adeca o cârpa alba séu vênéta înfașurata în giurul capului lor. La serbatori mari inse în locul caftanului se întrebuintéza atara panura scumpa, în locul julucului o céptia înnalta par că ar înfașá unu turnu, de care de améndóue părțile se anina niște bucatiele de argintu, țesute cu lanturi mici.

Tóte femeile paru a se întrece în privint'a acést'a cu celelalte, și a le vedé tóte la olalta este în adevér o vedere frumoșica și interesanta.

I. H.

Literatura si arte.

Ornitologia populara româna. Dl S. Fl. Marian ni scrie, că cu începutul lunei lui septembrie a. e. va publicá: „Ornitologi'a populara româna“ într'unu tomu separatu. Din epistol'a dsale mai gasimu de interesu publicu a reproduce urmatórele șire, cari se potu considerá ca adressedate tuturor celorla ce traiescu în mijlocul poporului românu: „Mare serviciu, díce dsa, mi-ati face nu numai mie, ci și literaturii noastre cea atât de sermana, și eu v'asu fi fórte recunoscatoru când mi-ati puté împartási și numirile românesci de paseri cari sânt eunoscute și usitate în ținuturile dvóstre dimpreuna cu tóte diminutivele lor, mai ales că Ornitologi'a populara româna ce voui începe în scurtu a o publicá, asu dorí să conțina tóte numirile de paseri din tóte provinciile locuite de Români, ca astfel opul meu cu atâta să fía mai prețiosu“. Recomandámu acesta rugare a dlui Marian atențiunii tuturor cetitorilor, rogându-i a-i dá mâna de ajutoru, prin satisfacerea acestei cereri, care prin noi se adresséza tuturor. Adress'a dlui Marian e: Sereth în Bucovina.

Esposițiune artistica româna. În lun'a lui dec. a anului curentu se va face la Bucuresci o esposițiune a operelor artistilor în viétia de pictura, sculptura, arhitectura, gravura, deseme, miniatura, acvarele și litografia. „Monitorul Of.“ publica unu regulamentu spre

⁷) Calendaru pentru Bucovin'a pe an. 1841.

⁸) Cartile sat. rom. Gherla. 1880 p. 34.

sciint'a tuturor artiștilor din țera, cari vor voi să iee parte la acésta esposițiune; diu'a deschiderii se va fiesá mai târziu.

Scrierile dlui A. I. Odobescu se vor retipari în o colecțiune de cătra editur'a Socec et Comp. Prim'a scriere ce se va retipari, va fi: „Motii și curcanii“ după care vor urmá celelalte volume și anume: Scene istorice din cronicile românesci, Fumuri și scrumuri din timpii preistorici ai României, Câteva óre la Snagov, Cânteecele populare, Poetii Vacaresci și basme vênatoresci. Acésta colecțiune a scrierilor dlui Odobescu, unul din cei mai buni prosaisti români, ar trebui să se respândésca cât mai tare în publicul nostru.

Societati si institute.

Asociațiunea transilvana va ținé adunarea sa generala de estu-anu la Turda în 7 augustu. Așá aflámu acést'a din convocarea publicata în diuarele din Transilvan'a, căci onorab. biuru al Asociațiunii pentru literatura etc. n'are datin'a a ne tramite și nóue — diuaru socialu și literaru anunțu convocatoru. — Despartământul XII va ținé adunare la 11 iulie în Desú.

Societatea pentru fondu de teatru românu în anul acesta va ținé adunarea sa generala la Sibiu, unde a fost invitata de cătra onorab. nóstra inteligentia de acolo. Precum sântemu informati, acésta adunare, care de siguru are să fía interesanta și frumósa, se va ținé la 19 și 20 septembrie st. n.

Ce enou?

Moștenitorul de tronu și rácii. Din Praga se scrie, că nu de multu moștenitorul de tronu Rudolf, venindu calare dela St. Ioan, la riul Lodenitz zari pe unu bețranu care prindea raci. Moștenitorul de tronu se opri și întrebá în limb'a boema pe bețranul, déca prinderea de raci i face placere? „Numai atunce, respunse bețranul, déca potu prinde mult, căci cu prețiu lor trebuie să-mi susținu famili'a numerósa“. Moștenitorul de tronu i díse apoi, să duca la densus rácii ce va prinde. Bețranul i și duse, tocmai patru-đeci de raci. Ce mare i fu bucur'a, când apoi capetá pentru ei patru bancnote nóue nouțe, de câte 10 fl.!

Dela curtea româna. Vice comitele Valmor, tramisul estraordinaru al regelui Portugaliei, primitu vineri la 2 iulie în audientia oficiala, a înmânatu scrisorile prin cari regele Portugaliei multiamesc Domnitorului României pentru misiunea estraordinara tramisa la Lisabona, spre a-i notificá independint'a României și felicita pe Domnitorul; tramisul estraordinaru totu-odata a remis Domnitorului marele cordonu al celor dóue ordine militare portugese reunite, al Christului și al St. Benedict de Aviz.

Sciri personale. Dl primu-ministru Bratianu, carele a voitu să plece în Moldova, a trebuitu să-și amâne plecarea din caus'a unei inflamațiuni la gátu. — Principele Milan, plecând din Viena, a primitu dela regele crucea mare a ordinului St. Stefan. — M. Grammont, consulul francesu din Budapesta s'a rentorsu acolo dela báile episcopesci de lângá Oradea-mare.

Unu românu premiatu în Australia. Diuarele unguresci scriu cu mare bucuria, că unu maghiaru și escelentu barbatu de specialitate în ale căilor ferate, șeful stațiunii Marchegg, a societății austriace de stat, dl Lazar Popovicu, a facutu o invențiune, care la esposițiunea din Sydney a fost distinsa cu al doile premiu mare. Dl Popovicu a construitu încă înainte cu mai multi ani planul unei gare transportabile, care mai ales la transportári mai mari de trupe póte să fía serviciu bune. Planul acesta a fost espusu la 1873 și la esposițiunea din Viena, dar a fost aprobatu numai în principiu, inse Prussia a tradusu invențiunea în realitate,

cu ore-cari modificări și a întrebuintat-o cu succesu la concentrări de trupe. E bine, acestu maghiaru al diuarelor ungurești, este românul din Banatu, unchiul dnei Elena Cetnechi-Zafiry, precum însemnaramu deja când publicaramu portretul junei artiste române.

Palatul regescu din Buda se va mari, căci în viitoru famili'a regesca va să petreacă timpu mai îndelungatu în capital'a Ungariei și încaperile din acelu palatu nu ajungu. Se vor clădi mai multe edificii laterale; mai întâiu înse se va înfrumetă gradin'a din cost'a dealului, ceea ce s'a și începutu și se va fini peste 2—3 ani.

La Mediasșu, într'unu concertu unu profesorulu rogă pe unu oficerulu de husari, care stetea tocmă înaintea soției sale, să binevoiescă a merge mai încolo. Oficerulu împlini cererea, dar în diu'a urmatore provocă pe profesorulu la duelu. Acesta respunse: „E bine, primescu; dar eu voi alege locul și armele”. „Poftimul!” „Deci, locul: antișambr'a comandantulu militaru din Sibiu; armele — două tunuri”. Tablou!

Pentru serbarea tragatorilor la semnu se facu la Viena mari pregătiri. Numerul tragatorilor înscințiați se urca la două-spre-dece mii; premiile și distincțiunile asemenea sânt foarte frumoșe, cele mai multe daruri particulare. Orașul Viena a datu trei premii, în pretiu de trei mii fl. în aur. Comitetulu arangiatoru are lucru multu cu încărtărire a oșpeților, precum și cu arangierea petrecerilor în onorea lor.

Este unu fenomenu curiosu, că naționalitățile nemaghiare în țer'a acésta, mai de graba se absorbu unele în altele, decât se devina maghiare. Un diuaristu din Viena a constatatulu acésta d'ilele trecute, vorbindu despre germanii din comitatele de sus ale Ungariei. Acestia, dice d'ensul, nu se maghiariséza, ei devinu încetulu cu încetulu slovacii și rusneaci. Adi mâne, suspina el, în orașele nemțesci din giurul Tatrei, nu se va vorbi decât slovacesc. Asemene fenomenu observaramu și noi în comitatulu Bihariei; în unele comune, slovacii — adusi aice spre a spori elementulu ungurescu — au devenitu frumoșel români, și în altele procesulu acesta e în curgere.

Diuaritul esecutorilor, căci așa se pôte numi la noi cu totu dreptulu diuaritul oficialulu „Budapesti Közlöny”, s'a datu în septemân'a trecuta în licitațiune ierăsi societății „Athenaeum”, care a promisulu mai multu 210,000 fl. pe anu. (Pân'acuma a platitu pentru el 168,000 fl.)

Contra vointiei femeiesci nici maghiarisatorii nu potu lupta. Cetimulu în diuarele ungurești, că notarulu din Budaörs, care lucréza acolo cu mare diliginția pentru maghiarisarea șvabilor, a capacitatulu pe unulu ca să nu se mai rada, ci să lase a cresce barb'a și mustețile. Ca asigurare, și el și notarulu a depusu câte 20 fl. Într'una din d'ile înse șvabulu veni la notaru și i dice: „Am perditulu remașagul. Trebuie să me radu, căci nevést'a mi-a dișu, că nici odala nu me va sarută, deca voiu avé mustețile!”

Sciri scurte. *Trei-dieci si unulu de ani* a purtatulu unu mesaru din Seghedin unu glonțulu în piciorulu, înca dela asediarea Komaromulu în 1849; dr. Kuzmann l'a scosulu. — *Mai multi negustori din Budapesta* a decisulu ca în duminecele din lunile iulie și augustu să-si țina duchianurile încuiate; acésta s'a și facutulu în dumineca trecuta. — *Ivan Zmertich* și-a aretatulu și în padoricea orașulu din Budapesta desteritatea sa în întrebuintărea velocipedulu, fiindulu de față unu publiculu numerosulu. — *La universitatea din Zagrabia* s'a numitulu unu profesorulu de limb'a maghiara; în urmarea acesteia, cursulu de limba ungureșca dela direcțiunea financiala se va sistă acusi. — *La Miscoltiu* va eși unu tablou, care va represintă pe regin'a în momentul când în lun'a lui

maiu a deschisulu în Budapesta adunarea Societății Crucii Roșie. — *La Ciacova* va fi alegere de deputatu, sânt doi candidati Bela Wodianer guvern. și Fr. Pulszky opoziționalulu. — *Crisiulu* a esundatulu între Bichișu și Dobosulu și a inundatulu două mii de jugere de pământulu. — *La Bužiasiu* se va inaugură acusi bust'a ministrulu Trefort, gatita pentru D'eu scie ce merite. — *O femeia din Verbo* d'ilele trecute și-a înmormentatulu al șeptele barbati; d'ens'a e înca numai de 50 ani. — *Somoskeőy*, carele acuma e închisulu la Wels, în 10 augustulu va parasitulu temniț'a de acolo, și apoi se va transportă la Budapesta, spre a continuă restulu închisorii sale, din care fugise.

Cronic'a lunei.

Urmarea conferinței din Berlin are să fie, de după toate semnele, unu nou resboiu. Conferinț'a a datu Greciei unu teritoriu marșoru din al Turciei; înse Turcia a declaratulu, că nu se va supune; așa d'ara aice armele vor decide. Grecii se și înarméza, în armat'a lor se afla multi oficeri francesi; dar și turcii isi aduna puterile. Albanesii la rândulu întarescu Preveza, și prin uciderea lui Hassan pașulu a datulu o proba, că sânt gata la ori ce. Bulgarii asemenea vreu să exploateze situațiunea, spre a anectă Rumelia orientala către Bulgaria, unde au sositulu foarte multi oficeri rusi. Se pare, că acuma va urmă a două împărțire a Turciei. Din Berlin se scrie, că după încheierea conferinței, la ambasadorulu rusulu de acolo a fost unu mare banchetu; toti erau veseli, numai represintanții Turciei pareau posomoriti.

Țarul vré să se însore. Împeratul rusulu abia devenitulu veduvulu, ieta se și vorbește că voiesce să ieie de soț'a pe amant'a sa, principess'a Dolgurocki, despre care scriseramu și noi. Fia scrupulu de consciinț'a, fia dorinț'a de a plăce unei iubite, țarul ar umblă — se dice — cu gândulu de a regulă dinaintea bisericei, deca nu dinaintea legii, vechi'a sa legatura cu acea principessa. Împeratul nu vré să dea favoritei sale titlulu și rangulu de împeratés'a, căci deja conferi oficialulu marei ducesse țarevna toate privilegiile închinatulu de obiceiulu țarinelor domnitore. Deci se crede, că el va legă o casatoriă morganatică. Dar la curtea din Petersburg n'a fost înca nici odala ceva care să se asemenea cu casatoriile morganatice; legea rusa nu prevede nici unu casulu de felulu acesta; pentru ortodocsi nu esista decât casatoriă religioasă, și acésta are în totdeauna toate efectele civile. Țarul ar puté să schimbe toate aceste printr'unu ueas, înse atunce și alti principii din famili'a imperiala ar puté urmă esemplulu suveranulu, ceea ce ar strică prestigiulu dinastiei. De aceea se crede, că el nu se va cummă cu favorit'a sa.

Diamantele repausatei țarine, cari sânt foarte prețioșe, se vor împărți între marile ducese Maria Alexandrovna (principess'a de Edinburgh.) țarevni'a și Maria Paulovna; altele s'au reserovatulu pentru fiitorele soții ale celor mai tineri trei fii ai împeratesei. Și nepotele, marea ducessa Xenia Alexandrovna și principess'a Maria Alesandra Victoria de Englitera, capetara partea lor. Diamantele, pe cari împeratés'a le-a capetatulu ca zestre dela parinti, se vor retransmite la Darmstadt.

Carte practica de rugăciuni. După cum cetimulu într'o gazeta din Petersburg, protopopulu E. Popoff din Perm a publicatulu o carte în care sânt însemnate rugăciuni adresate la diferiti sănti, unele pentru capetarea de slujbe, altele pentru a descoperi prevalii în cari se desface marfa eflinu, pentru a gasi negustori cari să cumpere marfa cu prețuri scumpe, pentru a prinde pe furii obiectelor furate, pentru a puté gasi ori care parinte ce are fete de maritatu, barbati pentru fetele lor; pentru a isgoni dracii și câte alte nesdravanii multe. Și acésta carte are de autorulu pe unu protopopa și censu-

r'a a lasat-o a fi imprimata în plinu secolu al XIX-lea! Dela asemenea religione la Nihilismu, pasul nu este tocmai greu de facutu.

Senatul Franciei a respinsu legea de amnestia votata de camera, declarându, că pe când calugarii se isgonescu nu este iertatu să se lase acasa ucigasii; Jules Simon a atacatu foarte aspru proiectul. În urma s'a primitu modificarea lui Bozerain, că dela amnestia generala se eschidu ucigasii și incendiarii. În urmarea acestui votu, spiritele sânt foarte agitate, multi pretindu stergerea senatului.

O scire din Sofia spune, că adunarea naționala bulgara a decretatu formarea și organizațiunea unei garde naționale bulgare. Ori cine, care pôte purtá arm'a, va face parte din aceste glóte. Guvernul nu va avé altu-ceva de facutu, decât să procure arme ómenilor. Pentru a i se usurá acésta problema, a sositu deja din partea Rusiei cam vr'o 70,000 de puști. Ceea ce va mai trebui, va veni.

Unu sântu supusu la vama. Unu vaporu sositu nu de multu la New-York a dusu între altele și móștele Sântului Discolius, tramise din Roma unei manastiri din Cincinnati. Scheletul acestui sântu reconstituitu a fost acoperitu cu cêra, represinându cãrnurile și trasule obrazului. Corpul, îmbracatu cu stufe de matasa de diferite colori și brodate cu aur, zacea cu capul aședatu pe dóue perne de matasa roșia. În cutia se mai aflá și o sticla plina cu o licóre roșia, care se dice c'ar fi sângele Sântului. Impiegatii dela vama au confiscatu tóte aste, și le-a dusu într'o sala unde Discolius a suferitu unu martiriu posthumu; înse negasindu nimicu de vamuitu, afara de cêra, sântul Discolius fu expedatu mai departe.

Esposițiunea universală din New-York. Președintele Statelor Unite a semnatu legea de ambele camere ale congressului, care ordoná ca o esposițiune universală să se faca la New-York în 1883, la o suta aniversara a tratatului din Versailles, care remâne documentul diplomaticu internaționalu prin care se primescu rezultatele gloriosului resboiu pentru independenția începutu în 1776 și se recunoșce esistentia, ca rațiune, a Statelor Unite din America. Ca președinte seu directoru generalu al esposițiunii se desemnéza dl Richard C. Mc. Cormick, care a îndeplinitu funcțiunile de comisaru generalu al Statelor Unite la esposițiunea universală din Paris în 1878.

Jubileul drumurilor de feru. Orașele Liverpool și Manchester se pregatescu a celebrá unu jubileu care n'a avutu nici odata precedentu. La 15 septembrie se împlinescu 50 ani de când primul drumu de feru a luat în modu solemn posesiune pe pamântul britanicu prin deschiderea primei linii între orașele Liverpool și Manchester. Inventatoru drumurilor de feru, George Stephenson, crá unu simplu lucratoru de minere de carbuni la New-Castle-on-Tyne, cu trasatarile severe, cu fironomia grava. El avea geniul construcțiunii. Inventându drumul de feru, dupa multe dificultăți ajunse cu proiectul seu dinaintea parlamentului. El înse n'avea darul vorbirii, nu putea esplicá altora ceva ce voia să faca. Întrebatu de membrii parlamentului, el nu dadu de cât unu respunsu confusu, deci membrii nu înțelesera, și Stephenson ieși cum venise. Unii neguțiatori din Liverpool și Manchester fure înse mai inteligenți, și mai îndrascniți de cât membrii camerei comunelor. Ei se grupara și adunara capitalul necesaru. În novembre 1826 Stephenson se puse pe lucru plinu de ardóre și credință, și dupa 4 ani drumul de feru fu construitu, și locomotivele n'așteptau de cât vointia omului spre a plecá pe șine. Inaugurarea se facu la 15 sept. 1830. Poliuc'a încetá, whigii și torii isi dadura mân'a spre a se felicita de marele progresu îndeplinitu. Personagele

cele mai însemnate ale curtii asistau la inaugurare, dar nimeni nu se uitá la ele; eroul dílei crá George Stephenson, sermanul lucratoru: mulținea de 500 mi nu-l aclamá de cât pe el și nu cautá de cât figura sa țepena și severa în mijlocul marilor personaje presente. Primul drumu de feru între Liverpool și Manchester costá 21 milioane franci.

Din Macedonia. Dinarului „Frațilia întru drept” se scriu din Volu (Macedonia) următoarele: „Aflati că aici la Volo, afara de Români cari vinu iern'a, și vé-r'a se ducu la locurile lor, mai sânt 110 familie române, cari stau totdeauna aici, în deosebita parte, care se chiama Vlah-mahala, și că ei nu vor întârziá să-si faca și ei școla româna ca să-si înveție limb'a stramoșesca. Școlele române, dela Tricala, și dela comun'a Damasi (în Thesalia) înaintéza foarte repede; învétia într'ensele câte 60 de elevi. Români cari vé-r'a se ducu la școlele române din Samarina, Abdela, și Perivole, la Tricala fure persecutati din partea Archiereului, care a datu ordine tuturor preoșilor ca să nu cuminece, să nu spovedesca, să nu sântesca, ba înca nici anafora să nu dea, acelora cari isi tramitu copiii la școl'a româna. A vrutu să închida și școl'a, dar Maria Sa Caimacamul cu onor. mișlisu de acolo, n'a lasatu să se faca acésta fapta rea. În urma chiar și Pr. S. S. i-a iertatu, și le-a datu și anafora cu mân'a Pr. S. Sale, și acum este nesuperata. cu tóte că au începutu să plece familiile române ca să se ducu la locurile lor. Peste puține díle vom plecá și noi cu toti de aici la comunele și satele nóstre.

Sciri straine. *La granitia Germaniei* Rusia se întarese ca nici odata: la Varșovia a sositu o comisiune de șese generali rusi, cari organizesca așerarea Poloniei ruse; generalul Tolleben a fost numitu guvernatoru generalu la Vilna. — *Locustele în Rusia* facu mari stricaciuni; în provinci'a Elisabetopole a aparutu în lun'a lui maiu unu noru atât de imensu, încât unu omu calare nu l'ar fi pututu ocoli în mai puțin de șapte díle; 5000 de ómeni sânt ocupati a combate acestu fragelu.

Cu nrul prezinte se încheia semestrul primu. Rogămu pe toti accia, ale căror abonamente espira cu nrul acesta, și vreu să aiba foia noastră și mai departe, să le rennoiésca de timpuriu, la din contra le vom tramite bilete de postprimire postala, de óra-ce **nu putemu să tramitemu foia nimeniua á conto**; accia cari nu mai dorescu să remâna abonantii nostri, sânt rugati a ne înapoiá nrul viitoru, ca astfel să-i stergemu din registrul abonantilor!

Cu ocașiunea acésta oferimu abonantilor nostri următoarele **favoruri**: Abonantii „Familiei” isi potu comandá la noi **cu pretiuri foarte scađute numai pentru densusi** aceste opuri de redactorul „Familiei”: „Ranele Națiunii”, romanu în 3 tomuri, în locu de 3 fl. cu 1 fi. 15 cr.; „Sclavul Amórutui”, romanu în 3 tomuri, în locu de 3 fl. — 1 fl. 50 cr.; „Novele”, 3 tomuri, în locu de 3 fl. — 1 fl. 30 cr.; „Poesii”, unu volumu, în locu de 1 fi. — 40 cr.; „Mirésa pentru mirésa”, comedia în 3 acte, în locu de 1 fl. — 25 cr.; precum și „De unde nu este rentórcere”, romanu de Adrien Gabrielly, tradusu de T. Budu, în locu de 1 fl. 25 cr.

Alte cărți nu se afla de vëndiare la noi. Iér din tablouri, mai avemu portretul lui Ion Bratianu; în locu de 1 fl. — 26 cr.

Colectantii vor primi dupa 5 esemplare, al sesele, gratis. Redacțiunea „Familiei”.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru :

IOSIF VULCANU.

A conservă frumseti'a tineretiei

pana la adancile be-
traetie
e problem'a de via'tia
a fia-carei
femei.

Asta at'erna de cea mai
ingrigita cultivare a pe-
litiei. Conservarea curata
si delicata a acesteia,
intretinerea ei in finetia
si freschetia, — stirpirea
pete'or, a rosietiei, a pis-
truelor si a tuturor peta-
rilor pelitiei, precum mai
ales nimicirea repentina
si durabila a cretielelor,

se po'te efeptui deosebitu prin escelent'a si atat de suprin-
dietorea in efectu

RAVISSANTE

(du dr. Lejosse à Paris.)

unicul nesticaciosu preservativu pentru cultivarea pelitiei,
esaminatu oficialminte. Celu mai pretiosu secretu de toaleta
al damelor elegante din Paris, Londra, Viena si Budapesta,
conservarea freschetiei din tineretie si la betranetie: s'a pro-
batu prin mii de esemple ca bunu, de aceea, ca primu-mij-
locu de infrumsetiare, nu po'te se lipsesca de pe mes'a de
toaleta a nici unei dame.

Pretiu unei sticle originale mari fl. 2.50) cu indrumare de
Pretiu unei sticle originale mici fl. 1.50) intrebuintiare.

**În mare și în micu se afla de vëndiare în
calitate originala si se po'te comandă prin epis-
tola în principalul magazin centralu în Bu-
dapesta városháztér 9 sz. în parfumeri'a
FRIDERICEI SVAR CZ.**

De intrebuintiatu in ville.

Aparate pentru apa de soda, de la Paris de Dr. Fevre, beu-
tora recoritore ce se po'te pregati usoru si recomandata de medici
de cate

	2	4	6	10	mesele
	7	10.	14.50	17.	fl.

la acest'a sod'a cea mai buna de 2¹/₄ pundi si Wein-
stein 2 fl. Corfe arangiata pentru bucate 12, 18, 21 fl.
Masina de inghiatiatu cu recepte 7.50—19 fl. Incalditóre
repedi practice de vinu-arsu dupa sist. Rechaud Lang
2. 75—3. 50 fl. Masina de fertu cafea comfort care se
po'te regulá, pragitoru de cafea 4.20, 4.80, 5.75. Cal-
culatoru de rufe pentru carbuni 3.50—4.50 Taiaru pentru
untu si casu cu acoperitoru de sticla 1, 1.80—7 fl., cu
lespede marmore 4 fl. 6.75. In contra muscelor, ac-
peritoru de mancari din sirna 40, 50, 70, 90 cr. 1 fl.

fesnicu in contra ventulu 1.75—4 fl. Aparatu de salata 55 cr. —
2.70. Tinetori de otietu si oleiu 1.80, 2.50, 8 fl. Astupatoru de
sticla Amer, 1.40. Bute hidraulica 1 fl. Cepu ce se po'te incuia cu
cheia 1.—1.80. Nou tragatoru de astupusiu patentu 1.50. Lacu
Wischin pentru podele de odaia, o cutia de mijlocu 90 cr. Negréla
Jeloline pentru marcarea hainelor albe 1 fl. Monograme mari dupa
modna 1.20, 1.60. Politura chemica pentru mobile 85 cr. unéla de
lipire pentru sticla si porcellan, care nici in focu nici in apa nu
se desface 85 cr. prindetoru automatu de sióreci 70 cr.—1.60.
Stropitoru de gradiue 10, 14, 17, 24 fl. Rouratoru de flori 40 cr.—1.50.

Pentru mame. Sticla nóua automata pentu laptare 1.20. Mar-
gele de dinti englese recunoscute 3 fl. Carutia de copii ce se po'te
intrebuintia in liberu cu acoperitoru 10.80—14 fl.

Pentru fumatori: Masina de taiatu tutunu cu róta manatóre
18 fl. Cutia ce tine tutunu gílavu 3.50—4.50. Curatitoru de tiev.
cu abure 1.80. Pipa venatu de Strassburg ce se trage uscatu 1—1.50.
Tassa de bagau 1.—1.25. Tinetóre de aprindiele, cu mucu 85
cr.—1.30. Masina automata de cigarete cu tinatóre de tutunu 2
fl. Butelia resaríténa Narguil pentru fumatu 2.80—8 fl.

La comande alatarea pretiu curentu ilustratu : (3—4)

Teodor Kertész,
Budapesta, Dorotya utca 1.

Nu ne mai trebuie argintul scumpu,

căci în privin'tia acest'a avemu unu surogatu multu mai ieftinu. De o parte prin procurarea extraor-
dinaru ieftina a materialulu, de alta prin puterea de lucru buna și ieftina, fabric'a întrunita de
articoli de argintu britanicu a reesitu se învinga tóte fabricele de asemenea calitate, atât în pri-
vin'tia pretiuului, cât și în a calitatii.

Avantagiul fabricatelor nóstre consiste mai ales în aceea, că articolii nostrii nu stan înde-
reptul adeveratulu argintu, de óra-ce nici nu sânt stricacióse, nici nu-si schimba colóra, și nu se
tocescu; acestu argintu britanicu e albu, și remâne totdeauna asemenea argintulu adeveratu; mai
departe, sântemu în positiunea d'a puté vinde urmatórele 40 de obiecte, cari pan'acuma costau 35
fl., cu pretiu fabulosu de 9 fl. 50 cr., tramițéndunise sum'a, séu cu rambursa postala și anume:

- 6 escelente cuțite de mésa cu manunchiu de argintu britanicu și cu adeveratu taișu englezescu;
- 6 furcuté de cele mai fine, din argintu britanicu, în o bucata;
- 6 lingure de máncațu, din argintu britanicu, massive;
- 6 „ de cafea „ „ de calitatea cea mai buna, massive;
- 6 rasle, din argintu britanicu, de calitatea cea mai buna;
- 1 lingure de scosu sup'a „ „ „ „ massive;
- 1 „ „ laptele „ „ „ „
- 6 tasse englese Victoria, canitate finu;
- 2 feșnice pompóse de salon

Tóte aceste 40 de piese sânt gatite din celu mai finu si mai solidu argintu britanicu,
și pretiu lor în locu de 35 fl, e

numai
9 florini 50 cruceri.

Comandele prin epistole sânt a se adressá cat mai ingraba astfel :

Az egyesült Britania-Ezüstárúk gyári raktárába, Budapest, városháztér 9 sz. Harisch-Bazár.